

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 frt.
Félre	8
Negyedre	4
Egy óra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.	

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Pótlér 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

POLITIKAI ES KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

ÁZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DNJAZTATNAK.
Kéziratok nem adnak vissza.

Stein János könyvkereskedése, havá az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr.
Bélegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasensteint et Volger (Wallischgasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapest. Haasensteint et Volger hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szervitátor 5. sz.

Nyitléri cikkek
garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, havá az előfizetések és hirdetések küldendők.

A mozgósítási kölcsön.

Meglehetős meglepetésnek nézik és félénk búcselkedéssel kísérik a bécsi lapok azon hírt, hogy külügyminiszterünk 50 vagy 100 millióig terjedő kölcsön iránt fog felhatalmazást kérni a delegációtól az esetleges mozgósításra.

Az önbizalomnak és az önfeláldozás készségének az a hiánya, mely az osztrákokból hírlapi orgánumaikon keresztül beszél, mindenesetre kellemetlenül hathat ránk magyarokra, kik az első pillanattól fogva a perczig meg voltunk róla győződve, hogy Oroszországgal szemben csak a férfias és határozott felépítés bírhat súlyllyal, és kényszerítheti érdekeink respectálására.

Es bármily szépet és jót mondanak a reichstadi megállapodásokról; bármily kedvezőleg hangzó leveleket írogasson is a muszkák czárja uralkodóknak, annyit maga a mozgósítás eshetősége hiro is bizonyít, hogy erre kényszerítve vagyunk, tehát érdekeinket Oroszország nem respectálja oly mértékben, hogy ne volnánk rá utalva, fegyverrel kezünkben értetni meg vele, hogy még mi is itt vagyunk.

Ha Anglia, a continens túlsó felén vízzel körülvett Anglia, szükségesnek tartja magára nézve egyszerű előkészületeket tenni, akkor mi, a kik közvetlenül a torkában vagyunk, az európai egyensúlyt teljes felzárassal fenyegető hatalmasságnak, kétszeresen arra vagyunk utalva, hogy teljes fegyverzetben álljunk készen az eshetőségekre.

Hiszzen, ha szép szóval, barátságos czári és császári levelezések után meg lehetne ötni hazánk érdekeit, ez jobb volna kétségtelenül mindennél. Minden arra mutat azonban, hogy a császári csoklódások sem örök egyetértésnek peesdteje és nagy oka kell, hogy legyen külügyminiszterünknek, mikor szemébe dobja Oroszországnak azt a bizalmatlansági szavazatot, mely a mozgósítás szükségességének csupán feltevésében is rejlik.

Ez okokat már miniszterelnökünk is jelezte a képviselőház egyik ülésében, midőn kijelenté, hogy az előleges békeegyezmények sértik a monarchia érdekeit.

Ugy látszik azonban, Oroszország szándékos felrevezetésül vagy becsületes csalással, a mely utóbbit legkevésbbé tesszük fel róla, némileg függő kérdésként tünteti fel azt a pontot, melyet mi egyáltalán nem tudunk összeegyeztetni monarchiánk életérdekeivel és a mely kérdés valószínűleg nem lesz más, mint Bulgária mikénti szerveződésnek ügye.

Annyi azonban már bizonyos, hogy e kérdés az előleges békeegyezményekben minckit kihívólag formulázott; még pedig úgy,

hogy utólagosan maga Törökország sem hajlandó e tárgyban az oroszok kívánságainak eleget tenni. Már pedig Törökország kétségbeesett helyzetében bizonyára többet is ígért, mint a mennyit a hírhedt konstantinápolyi conferentia tőle követelt. A mi pedig ennél több, reánk nézve kezd igen sok lenni.

Természetesen mindez jámbor okoskodás, feltevésekre alapított következtetés, de ránk nézve, kik jó szerencsénkre Sándor czár és szeretetreméltó Goresakoff-jával nem állunk levelezésben, más eszközök nincs az öntájékoztásnak ebben az európai zavarban.

Annyi azonban kétségtelennek látszik, hogy a keleti háború nem úgy végződött, mint a hogy a muszkák győzelmének dacára mi és külügyi hivatalunk reméllette bevezetését.

Valami corrigálni való van rajta, még pedig olyas valami, mely két nagy hatalmasságot készülődre kényszerít.

Hogy azonban e hibije a dolognak nincs eléggé tisztázva és hogy nem is lehet szerfelett veszélyes, némileg onnan következtethető, hogy a két hatalmasság nem látta eddig szükségét rögtön rácsapni az ellenfélre. Ha ellenkezőleg állana a dolog, valószínűleg mindkettő nem sokat kéregetné a parlamenttől a kölcsönt, hanem most legjobb idején lépne actióba.

Ezekből azonban mind nem következik, hogy valami jól állanának ügyeink; sőt fájdalom, csak még most igazán aggasztó, s mindenek felett kétséges a helyzet.

Sem az oroszok Törökországgal, sem mi Oroszországgal nem voltunk képesek tisztázni ügyeinket s valószínűleg csak a kard lesz képes megoldani e szerencsétlen kérdést. Inkább most, mint később.

A delegációkra vonatkozólag a N. fr. Presse legújabbán a következőket jelenti: „Tegnap és ma ő felsége elnöklése alatt az összes miniszterium értekezletet tartott a delegációk egybehívása fölött. Főké a hitelmegszavazás kérdését vitatták, melynek előterjesztése már csaknem elhatározott tény; a hitel összege 50 és 100 millió közt mozog. Az osztrák delegatusok közt nem kedvező erre nézve a hangulat. Az Andrássy grófnál tartott conferentián csak három tag nyilatkozott mellette s ezek közül csak egy volt a baloldali club tagja. Tegnapelőtt (vasárnap) ismét minisztertanács volt ő felsége elnöklése alatt; ezen tanácsban a magyar miniszterek is részt vettek.

A háborúra okvetlenül éppenséggel nem vágyódnak, írja az „Ellenőr”. Végös eszköz, melyet akarunk kell, ha „muszaj”; melyet kerülnünk „muszaj”, ha lehet. De éppen azért

lyek feltüntetett egyéniségére befolytak. Azon történeteket, melyek valaki énjéből indulnak ki, soha sem igen kedveltem, s ha most az anyámat még is nem harmadik személyben beszéltem el, képesnek is érezem magam igazolni ezért s ha nem is mint fő, de mindenesetre mint cselekvő személy szerepelni, e felidézett emlékek keretében.

E kis drámának címűl, egy helység nevét adom, mert ott nyert lelkeim isteni kijelentés által új életet, s jutott végkifejésre. Névem, azaz azon név, melyet születésemkor választottak számomra, Salentini Adorno. Nem tudom miért ne nevezném magamat Soavinak, miként atyámat hívták.

Meglehet külföldben neki sem volt ez igazi neve. Annyi azonban bizonyos, hogy meghalt a nélkül, hogy létezéséről, még csak sejtelve is lett volna. Anyám épp oly gyorsan elidegenedve tőle, mint a mily hirtelen támadt vonzalma hozza, igyekezett viszonyuk következményeit elrejtetni előle, hogy annál inkább eltüntethesse annak minden nyomát.

Mind ez eladott okok következtében, kétszeresen árának éreztem magam a világon, s korán hozzá szoktam, minden körülmények közt csak egyedül enmagamra támaszkodni. Bátorúság és büszkeségi hajlamaim mellett megszoktam tartózkodni és szerény lenni másokkal szemben, és e szokásomat igyekeztem megtartani jövőre is.

Anyám halála után két évvel, azaz huszonhét éves koromban, szilárd akaratu, szabad ember voltam már; éppen a mint becsavargam megkivánta, mert tudtam már jócskán pénzt szerezni s szükségemem pedig nagyon kevés volt. Némi

akarnunk kell azon eszközöket, melyek a békés kiegyenlítés chanceit erősítik. Ez eszközök pedig azok, melyek állásunkat a conferentián erősítik; szavannak nyomatókat s elhatározásainknak szilárd, komoly háttért adnak. Megirtuk tegnap, ismételtük ma, hogy monarchiáknak épp úgy, mint Angliának fegyveresen kell a konferentián megjelenni. Inkább sehog, ha nem így; inkább játszani a bölcslet, a ki engedi forgni a világot és magát forgattatni benne egykedvű megnyugvással; semmint játszani az akarat emberét, azaz a bizonyossággal, hogy minden bolond kiolvashatja a szeméből, hogy haza kergethető — bölcsnek.

Elvárjuk ő felsége kormányától, hogy mai tanácsában ne tanácskozott legyen hiába, s hogy elhatározta legyen ama meghatalmazások igénybevétele, melyek a hadsereg mozgósítása esetére szükségesek lesznek. És elvárjuk a delegációktól, hogy ezt megadják. Ez a legkevésbé, a mit a monarchia tekintélye megkövetel, s azon tekintetek parancsolnak, a melyek a conferentia sorsára döntő befolyással lesznek. Mi ugyan a mozgósításra való meghatalmazásnál helyesebbnek tartanók magat a mozgósítást, tekintőria nélkül. Anglia megette s okunk, jogunk volna megtenni nekünk is. Sőt, a mit szintén megtett Anglia, a mi részünkről sem volna kevésbbé indokolt: az érdekeinkbe eső keleti területek fölött örömlomást foglalni. Anglia ott van a Márványtengeren és a Dardanellákban. Azon csapat összeronások, melyek Romániában végbemennek, s a dunai várak orosz részről való megszállása nem kevésbbé indokolt, hogy mi is ott legyünk a Dunán, az erdélyi bástyákon, és a Timokon. De elismerjük, hogy szólhatnak az ellen fontos tekintetek. Hanem a mi ellen semmiféle tekintetek szólni nem szabad, ez az, hogy hadseregünk talpraállításáról eleve és mindenesetre már a legközelebbi napokban gondoskodjunk: megadván ezzel a külügyminiszternek, ha egyébre nem is volna szüksége, azt az erkölcsi támaszt, melyet nem nélkülözhet.

A HÁBORÚ.

A Goresakoff Bulgáriájának elemeit egy szakember következőleg ismerteti egy bécsi lapban:

Jóllehet az egyes demarcationalis vonalak irányá még nem lett ismeretessé hivatalos uton, az utóbbi operációk alapján mégis némi biztossággal lehet az occupatio területét kölvonalozni. Magába foglalja az egész Tuna-vilajetet vagy dunai Bulgáriát, egy csekély terület híján Várna és Sumla körül és a két vár közt, — azaz az edirnei vilajet (Thrakia) legnagyobb részét és a szófiai szandzsákot. A Tuna vilajet hivatalos kimutatók szerint (helyreigazított orosz adatok nyomán) mintegy 1680 □ mértföld. A fentebb em-

hírnévre tettem szert, a nélkül, hogy valami sok pártfogóm lett volna, némi tehetségre, a nélkül, hogy mások tanácsát nagyon kerestem, vagy féltem volna, s némi benső megelégedésre, mert biztos előhaladás után éreztem magam s művészi pályám meglehetősen tisztán állott előttem.

Mindazt, mi még hiányzott életemből, titokszertűen éreztem csirázni keblemben, felfakadását csendes megelégedéssel vártam, mely erőlt adotti, s látszólagos nyugalommal, mely távol tartott minden rosztól. Még senki sem gyanította bennem vetélytársát, én sem éreztem senkit veszélyes vetélytársul mellettem. Nem volt egy felmerült híres név sem, mely féltelmet kelthetett volna bennem. Magamban mosolygottam, oly embereket látva, kik hevesebb, nyugtalanabb vérék kattal birva, az enyémnél alantabb foku eredmény által is elszeddítettek.

Szelid kedélyvel s az életet nyugodt szempontból fogva fel, oly erélylyel és türelemmel rendelkeztem, melyre hevesebb vérűeket képtelenek tudtam, s kik az élet zajló hullámai által, mint viharban könnyű falevél, úgy ragadtattak el körültem. Végül egyedül az, ki mindent tud, ismerte fel bennem, mit az emberek rövidlátó s néha vesélyt hozó pillantásai elől elrejtettem, a nagy ellentétet nyugodt véralakom s élénk képzelő tehetségem és nyugtot nem ismerő munkássági tisztánom között.

Huszonhét éves voltam, és még sohasem szerettem, és ezt bizonyos: nem azért, hogy hiányzott volna véremben, vagy fejemben a szerelem anyaga, de szívem még egyszer sem hódolt volt meg.

Ezt annyira éreztem, hogy egy-egy gyengeség fölött, mit mások bizonytalán „jó, szerencsés-

litett kis terület, legfőbb harmincz □ mértföld lehet, úgy, hogy majdnem az egész occupált területnek számítható. Itt a háború előtt 800,000 mohamedán és 1,200,000 nem mohamedán, naggyobbára bolgár, továbbá görög és oláh lakott. Az edirnei vilajet, hozzávéve a szófiai kerületet és leszámítva a Gallipolitól és Sztabultól északra nem occupált területet, mintegy 1140 □ mértföld. Ezen a területen nemré 500,000 mohamedán és 800,000 nem mohamedán lakott, közöttök azonban csak 300,000 a bolgár, a többi pedig görög. (Synvet a thrákiai görögök számát 640,000-re teszi.) Ha még hozzávesszük a szerbek által occupált bolgár területet: 60 □ mértföld és 200.000 lakos, tele bolgár, fele pedig szerb, akkor az occupatio területe kerekesszámban 3000 □ mértföld (2700 az oroszok, a többi a szerbek kezében), eredetileg 3.600,000 lakossal, közöttök 1.400,000 mohamedán; 1.800,000 bolgár, 300,000 görög és 100,000 szerb. Ezen számok az összes hivatalos és nem hivatalos adatok alapján minimumban vannak fölveve, s az orosz hadseregnek tehát mintegy 2 millió bolgár lehet az oltalma alatt.

De ha consolidálni akarjuk az egész bolgár népséget, akkor ide még nincs beszámítva az 1.500,000 bolgár, kik nyugat felé, a Sztrimon és Drina közt, Ó-Szerbiában és Maczedoniában laknak. De azt mindenesetre constátálni kell, hogy Bolgárország még mindig sok mohamedánt fog magában foglalni, habár lehetőleg csak a kelet felé terjedő és tulajdonilag bolgár lakossággal bíró vidékeket kapcsoljuk a fejedelemséghez. Az előbb 1.500,000 lelket számlált mozlimékból a kivándorlás és a háború rovására lehetetlen 400,000 emberrel többet leszámlálni.

A diplomatiail helyzet.

A diplomatiail helyzethez a felhivatalos „Wiener Abendpost” ezt írja: A diplomatiail helyzet változatlan. Több lap jelenti, hogy az indítványozott congressus most már, miután több vezérál-lamférfi vonakodott személyesen részt venni a tanácskozásokban, ismét — a bécsi cabinet eredeti ajánlatához képest — conferentiává fog redukálódni. Véglegesen, úgy látszik, épp oly kevésbé van ez még eldöntve, mint a conferentia határideje. Egyelőre a legutóbbi hiteles közlés még mindig Bismarck herczeg beszédének azon pontja, melyben reményét fejezi ki, hogy a conferentia a jövő hó közepe táján összzülhet.

Besszarabia visszakövetelése.

Besszarabia viszakövetelése miatt természetesen ellentétek uralkodnak Oroszország és a román kormány közt, mely utóbbi minden lehető ellentállást kifejt. Az orosz diplomatiail pedig új kínálgatásokkal akar más fordulatot adni a kellemetlen dolognak. A „Pol. Corr.”-nek erre vonatkozólag a következőket írják:

„Románia önkény és alkotmányossága minden formájának megtartása mellett egyezzk bele Besszarabia visszaadásába. Oroszország ennek fejé-

nek” neveztek volna, pirultam ön magam előtt, s szemrehányást tettem magamnak miatta.

S miért vonakodott szívem osztani ifjuságom mámorát? Nem tudom. Nincs ember, ki érzelmeit mindenben oly tökéletesen elemezni tudná, hogy némi részben talány ne legyen önmaga előtt.

Benső hidegségemet is csak egy birom ki-magyarázni, hogy érzelmeim tán félre vezettek. Talán igen büszke voltam arra, hogy átengedjem lelkemet, mielőtt jogom lett volna megérteni. Talán igen igénybe vettem minden akaratomat az előhaladás utáni törekvés. Vagy pedig, és nekem úgy tetszik, mintha elmosdott emlékeim közt e mozzanatot találnám fel, talán lelkeim előtt egy női eszménykép lebegett, melynek bírására nem voltam eléggé érdemes még, és a mely számára minden leigázástól mentem, tisztán, szabadon akartam megtartani szívemet.

Azonban az én időm is közelgett már. Mentől könnyebben hatolhattam be a festészet rejteit szépségeibe, annál inkább készült kitörésre mindig növekvő türelmetlenséggel, a ben-nem rejli hatalom.

Egyik táliidény alatt, megismerkedtem Bécsben S... herczegnővel, egy olasz deánóval, ki szép volt mint egy antik szobor, ragyogó nagy világi hölgy, s műkedvelő a művészet minden ágában.

A véletlen úgy akarta, hogy meglássa egyik festményemet. Jobban felfogta annak becsét, mint a többi körülállók. Oly kifejezésekben nyilatkozott fölőlem, mi becsavargamnak nagyon hízelgett.

Meghallottam, hogy tehetségemet magasabb

ben, mint egész határozottan lehet jelenteni, nemcsak a Dobruza egy részét igéri, hanem Románia függetlenségének legteljesebb elismerését is nem csupán Oroszország, hanem maga Törökország részéről is, valamint jelentékeny pénzbeli kárpótlást is, bár a számmenyiség, még nem került szóba. A törvényhozók szavazatai az alkotmány azon cikke ellenében, mely azt mondja, hogy Románia területe el nem adható, az oro z diplomatiail ezen cikkekre eme pontjára utal: „Az állam határai nem változtathatók vagy igazíthatók, csak új törvény erejénél fogva.” A muszkák tehát azt demonstrálják, hogy ilyen határváltoztatás a törvényhozás útján igenis eszközölhető. A nép nem is igen hiszi már, hogy vezéremberek képesek lesznek ellentállani az orosz unszolásnak s kezd lemondani Besszarabia megtarthatóságának reményéről.

Táviratok.

Konstantinápoly, febr. 22. Az Agence Havas jelenti: A fegyverszünet márczius 2-án végét ér; reméljük, hogy a béke hamarjában meg fog köttetni. Nikolaj nagyercheg híri szerint legközelebb meglátogatja a szultánt. Bátum és Erzerum kiürítésének márcz. 1-je előtt meg kell történnie. Az oroszok állítólag előrenyomulnak Gallipoli felé. A törökök folyton alkudoznak az oroszok követeléseinek enyhítése végett. A bolgárországi muzulmánoknak állítólag két évi időt adnak a kivándorlásra.

Athén, febr. 22. Az itteni tanulók hála-fólirotat küldöttek Gambettának a hellének ügye mellett tanúsított rokonszenves magatartásáért.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház febr. 23-iki ülésében Ghyiczyn elnök bejelentvén Berzevizy képviselő lemondását, folytatott a

vámszövetségi tvjvaslat

22. §-ának tárgyalása.

Helfy azon ellenérvet, hogy az öt évi felmondás sok agitációra fog okot szolgáltatni, meglepőnek találja. Ha az ellenérv állna, akkor 50 évre kellene a szerződést megkötöni.

Várady G. megjegyzi, hogy az öt évi felmondás szokatlan és a 67-ik kivéve semmiféle egyezményben sem fordul elő.

Tarnoczy utal a kiegyezés hátrányaira és ezért a módosítványt elfogadja.

Apponyi Albert gróf. Miután a kiegyezésben nem látja érdekeinket megóva és nem tekintheti azt a monarchia két fele közti béke és egyetértés megbízható aljának: rászavaz azon indítványra, melynek folytán attól minél előbb szabadulhatunk.

Kerkapoly utal a retorziók veszélyére, melynek lehetőségét a kormány is tudja. Máris mutatkoznak jelei annak, hogy szerződések létre

fokra állítja, mint eddig tette a nagy közönség, és hogy pusztá művészet iránti hajlamból dicsőséget kívánta elérni, anélkül, hogy ismerne.

Ez szerfelett hízelt nekem, az elismerés elhaltatatta szívemben a büszkeséget. Ohajtottam bemutatni neki, és még jobban fogadott, mint vártam.

Arezm, beszédmodorom tetszeni látszott neki, s csaknem az első találkozásnál szemembe mondta, hogy úgy találja, miszerint az ember még felülmúlja nálam a festőt . . .

Kellemes módora, szépsége választékosága, sokkal inkább vonzottak, mint azt eddig bármely nőnél tapasztaltam.

Csak egy kedvetlenített el. Némely házi kényelmet illető szokásai, némely kifejezései a pazarul osztott dicséreteken, a rokonszeny nyilvánítás és biztatás némely megszokott formái, azon szelid, bőkezű és gondatlan nőre emlékeztettek, kiknek fia és védenze voltam.

Néha igyekeztem magam meggyőzni a fölő, hogy ez még egygyel több ok, csatlakozni hozzá, de néha meg remegtem azon gondolánál, hogy ez elragadó külső alak, csak is a nagyvilági delnő, e felületes, hidegen számító lányt, fogom feltalálni, ki tapasztalt a csábítás mesterségében, avatatlan minden komolyabb dologban nagylelkű eszl nélkül, s érdeklődő mások jólléte iránt, de csak azon feltétellel, hogy övét ne kockáztassa.

Szerettem, kétkedtem, szenvedtem.

(Folyt. köv.)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

Az ödenweileri kastély.

Elbeszélés.

Írta:

Sand György.

I.

A fiatal anya.

(Folytatás.)

Észre sem vette, hogy már fővek óta semmi költiséget nem okozok neki, s még sem csinálok adóságot.

Midőn elveszítettem őt, az fájt legjobban, hogy tolyton hasztalanul táplált azon remény, hogy egykor szeretettel fog keblére ölelni, s azon gondolattal, hogy mily szenvedélylyel tudtam volna őt szeretni, ha ő akarta volna, könnyeket csalt szemembe.

Végül azt is megkönnyeztem, hogy „anyámat nem sirathatom meg valódiilag.

Mind az, mit eddig elbeszéltem, legkisebb vonatkozással nincs étem azon szakárhoz, melyet ezután fogok elmondani. Semmi összeköttetés nem létezik ez első ifjúkori emlékek, s azon kalandok között, melyek annak második szakát jltették be. Ugyanezért el is engedhettem volna e részletezést: de részben szükségesnek tetszett előttem. Az elbeszélő oly szenvedőleges lény, mely untat, ha nem állítja élénk azon körülményeket, me-

CSAPO SÁNDOR

NAGY BAZÁRJA KOLOZSVÁRT.

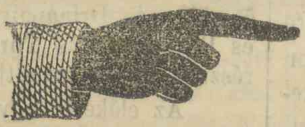
A farsangi idényre érkeztek nagy minőségben francia legyezők, legyezőhorgok, álarczok, Cottillion jelvények, valódi angol és francia illatszerek.

Nagy választékban vannak férfi-ingek, kézelők, gallérok, selyem nyakkendők, kesztyűk.

Továbbá legújabb divatu selyem, posztó és Chapeau-Klak, férfi- és gyermek kalapok.

Legdúsabb választék, női-, férfi- és gyermek bőr-, posztó- és brünell-czipókbe.

Korcsolyák nagyválasztékban, **valódi angol Halifax is.**

Vidéki megrendelések legnagyobb pontossággal eszközöltetnek.

(470) (9—15)

Biztatok a bebizonyított jóban.
Orvosi tekintélyek és számos magán-
nosok bizonyítványai, a naponta növeke-
dő keresletnek és a szaporított keze-
kedés által követhető gyógyszeres jeles-
sége fölül.

Dr. Miller moh-nóvénymedve

megelőző hatása a légző és a mell min-
den fajtájú tüdő- és tüdőbetegeknek. Egy
levegő, használati utasítás 50 kr.

Köszönet és ajánlólevelek.

Tekintettel a

Földművelésügyi minisztérium me-
gítványára, melynek köszönhetően az
ezen szemek köszönhetően az eddig re-
ménytelen, de most biztosan várható javu-
lást, évek óta tartó meggyengülés és
kórházi, szívképző és szívképző em-
beriség érdekében ezen igazsághű sorokat
kinyilvánítom.

Braila, 1876. okt. 28. Teljes tisztelettel

Georg Minel, közepezt.

Dr. Miller hatáságilag, vegyszéreg

megvizsgált óvhasma göröcsök

ellen

Még földművelésügyi minisztérium név-
re mindent megvizsgált, gyomor-, szí-
v- és tüdőbetegek, valamint a követhető
róhamák. Egy vagy palack ára 1 ft 50

kr., egy kis 80 kr.

Tekintettel Miller János unok Braila-
sban. Óvhasma göröcsök ellen nemcsak
szív- és mellgöcsök, hanem a szívet is
tökéletesen, kérem nektek postai úton
még 4. nagy palackkal 1 ft 50 kr.
ezen eléggé nem méltányolható jeles szer-
ből küldeni a nem fogom elmulasztani,
ennek hatásos szert mindenütt a legjobban
ajánlom.

Fekett-Teketes, 1876. aug. 8. án.

Kiváló Tisztelettel Alósi Pál, földmívelő.

Mindenkor kapható: **KOLOZSVÁRT**

Biró János gyógyszerár: Gy. Fe-

járvárt. F. Fröhlich; Csik-Szere-

dában: F. Lecht; Deesen: Kröner

J.; Fogarásban: J. Steinberg; Gy.

Miklóson: Szahmár; Gy. Szent-

szegen: Máté Béla; N.-Szében:

ben: Reissberger F. A. fűszerár; K.

Vásárhelyen: Lukács F.; Bras-

sóban: Jekelius F., E. Kugler, Ed.

Fabich, G. Fuhrman; M. Ludason:

Allesz András; H.-Vásárhelyen: Bu-

cher M.; Medgyesen: A. Heinz; Sep-

si-Szent-Györgyön: C. Cattig és tá-

rs; Sz.-Régénben: C. Schauer; Te-

mesvárt: Tárkony István gyógyszer-

ár; A. Bertram és Kény István fű-

szárár; Aradon: Tócsa és társ;

Szegeden: C. Giesner. — **Főváros:**

Miller Gyula gyógyszerésznél.

Brassóban.

(439)

Üzlet-megszüntetés

miatt

általános kiárulás!

A jelenlegi kedvezőtlen időviszonyok miatt, elhatároztam régen fennálló és jó hírnek örvendő

divat-árú-üzletemet véglegesen megszüntetni.

Ezen üzlet, melynek készletét csak most újítottam meg, **gazdag választékkal rendelkezik**, minden kigondolható **divat** cikkekkel, **selyem, gyapjú-, szőr-, gyapott- és vászon—kelmékkel**, kész férfi- és női-fehérművel, **szalagokkal, lábbelik, keztyűk, asztalneműk, paplan, matrátz, pipere** s számtalan itt elé nem sorolható árukkal sat. sat. s remélem, hogy miután az **üzletfelhagyási** szándék gyors keresztültelte tekintetéből, az árakat aránylag igen **jutányosokra, sőt tetemesen leszállítottakra szabtam**, a n. érd. városi és vidéki női és férfi közönség minden igényének teljes megelégedésre leszek képes megfelelni.

Gámentzy János,

főtér gróf Teleki Domokos-ház Kolozsvárt.

(24—50)

IGÉRVÉNYEK
egész
1864-ki államsorsjegyekre

Csak 4 frt. és bélyeg.
Húzás már március 1-én!
Főnyeremény 200,000 frt.!!!
20,000 frt., 15,000 frt., 10,000 frt. sat.

50 kros bécsi szegények sorsjegyei.
Főnyeremény 1000 darab arany!
és 2900 pompás mellényeremény 60,000 frt. értékben.
Húzás 1878. március 5-én.
5 sorsjegyre 1 ingyen.

(68) **MERCUR** (8—9)
Bécs, Wollzeile 13. **kezelőségének váltóirodája** Bécs, Wollzeile 13.
Ch. Chon.

(39) (3—*)
Alvilsavas mézszörp.

Párisi gyógyszerész Grimaud és társ alvilsavas-mézszörp sikere mellbajok, hurut, re-
kedtség, gyomorhurut, a légcsőgyulladás ellen, számos utazásra adott alkalmat, melyek
nem bírnak hasonló becses és másokéval készítenek.
Azon szenvedők, a kik Grimaud és társ valódi alvilsavas mézszörpöt óhajtják kapni,
szíveskedjenek minden üvegen az alábbi követelni.
Azon gyárosok, a kik a rajogyan csak azt jegyzik meg: „Grimaud és társ után Pá-
risban,” csak a t. cz. közönséget ámtíják.

Épen most jelent meg s kapható
Stein János könyvkereskedésében:

A felvidék.

Politikai tanulmány.

Irta **GRÜNWALD BÉLA.**

Ára 1 frt.

A párbaj szabályai,

melyeket gyakorlatból merítve összeszedett Chappon Lajos.

Magyar és német nyelven együtt. Ára 1 ft 50 kr.

Theoretisch — praktische Anleitung zur

FECHT-KUNST,

von Louis Chappon. Mit 80 lithografirten Tafeln.

Ára 2 frt.

Zur Frage der Siebenbürger Sachsen.

Flugblatt des Deutschen Vereins in Wien.

Ára 39 kr.

Servét Mihály jellemrajza.

Irta Tollin Henrik.

Fordította, előszóval ellátta s jegyzetekkel kísérté Simén Domokos.

Ára 50 kr.

A kereszténység első százada Magyarországon.

Irta Horváth Mihály. Csinosan fűzve 4 frt.

Az 1877-dik

évi törvények gyűjteménye.

Nyolozadréti hivatalos kiadás.

Egész vászonkötésben. Ára 1 frt 60 kr.

Zsebkötés egész vászonkötésben. Ára 1 frt 60 kr.

Oroszország keleti törekvései.

Történelmi vázlat.

Irta Kállay Béni. Csinosan fűzve 1 frt 20 kr.

A gyámsági és gondnoksági ügyek kézikönyve.

Tekintettel az elmélet és gyakorlat igényeire

35 irománypéldával.

Irta Knorr Alajos. Ára 3 frt.

Alkotmány vagy absolutismus?

Irta Egy a sok közül. Ára 30 kr.

Az önkormányzat és pénzügye.

Hegedüs Sándortól. Ára 1 frt 50 kr.

Darwin és a nyelvtudomány.

Irta Schleicher Ágost.

Fordította Edelsbacher Antal. Ára 50 kr.

A nyelvtudomány eredményei.

Irta Müller Miksa.

Szerző jóváhagyásával fordította Edelsbacher Antal.

Ára 50 kr.

A nyelvészet és a természettudományok.

Irta Schleicher Ágost.

Fordította Edelsbacher Antal. Ára 30 kr.

Magánjogi kodifikációnk, hajdan és most.

Irta dr. Herczegh Mihály. Ára 50 kr.

A gyámsági és gondnoksági ügyek

azoknak kezelése és azok körüli eljárás

irománypéldákkal.

Az 1877-dik évi 20-dik törvények szerint, egészen utjonnan

átdolgozott **negyedik kiadás.**

Gyámhatóságok, bíróságok, ügyvédek, tisztviselők, községi jegyzők,

községi köz- és magángyámok és gondnokok számára.

Irta Kassay Adolf. Ára 1 frt 20 kr.

Das Jahr 1877.

Inhalt: Politische, ausgewählte Biographien. Vor hundert Jahren.

Todtenliste des Jahres 1877.

A névtelen vár.

Regény három kötetben.

Irta JÓKAI MÓR.

Ára 5 frt.

Die Gartenlaube 1878.

Illustriertes Familienblatt.

Ez általánosan ismert jeles szépirodalmi képes folyóiratnak első füzeté

1878-ra megjelent. Ára 32 kr.

Előfizetési ára egész évre 4 frt 50 kr.

Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt.

A lombfűrészet,

műfaragás, mozaik-munkák és fafestészet kedvelőinek

megjelen Münchenben:

Der Dilettant

czimű folyóirat havi füzetekben.

Mintalapok magyarázó szöveggel a lombfűrészet, fametszés, berakott
munkák, (mozaik) fafestészet és egyéb házi művészetek tökélyesbítése
és fejlesztésére.

Ára félévre 1 frt 30 kr.

Az itt elősorolt munkákban úgy kezdők, mint gyakorlottabbaknak
különösen ajánlható

Anleitungen

zu Einlege-, Schnitz- und Laubsäge-Arbeiten

mit vielen Holzschnitten und fünf Musterbeilagen; leichte behelrende
Sachen für den Anfang. Ára 1 frt 30 kr.

Megrendeléseket elfogad Kolozsvárt Stein János könyvkereskedése,

München

MEY és WIDMAYER.